

tænkt paa det større Foretagende, virkelig have Tro paa deres Gjerning, da af dem selv. Forslagsstillerne tro saaledes, at der ikke er nogen- somhelst Fare forbunden med at gaa ind paa denne Bevilling, hverken i formel eller i reel Henseende, og de ville meget paaafsjønne, om det kunde blive vedtaget, da derved Landstinget tilkjendegiver sit Ønske om at nærme sig henimod det Maal, at faae Havfiskeriet udviklet her i Landet.

Indenrigsministeren (Lobjensen): Det Forslag, som nys blev motiveret af den ærede sidste Taler, kan jeg jo heller ikke opfatte som Andet end som en Udtalelse af en Villighed til at gjøre Noget for Havfiskeriet; men jeg kan ikke negte, at den Mangel ved Forslaget, som blev paapeget af den ærede Forslagsstiller, nemlig, at det er et saa overordentlig lille Skridt, forekommer mig at være en Anstødssten ved Forslaget. Det er efter min Formening ikke muligt ad denne Vej at opnaa Noget, der kan anses for at være et Forbillede, der kan efterfølges af Andre, der kunde have Interesse for denne Sag. Der er heller ikke Mulighed for ved dette Belsøb under Form af rentefrit Laan at bringe Noget paa Benene, der er tilstrækkeligt Stort til, at det kan betale sig. Det forekommer mig, at netop ved at gaa fra det smaa Rystfiskeri over til det store Havfiskeri, maa man gjøre Forsøget i et saadant Omfang, at der virkelig kan siges at være gjort Forsøg i det Store; thi det er den eneste Maade, hvorpaa det efter min Mening kan betale sig. Jeg tror derfor, at, naar dette Belsøb maatte blive tilstaaet som rentefrit Laan, vilde man vistnok, naar denne Sag kom for næste Gang her i Thinget, have gjort den Erfaring, at der Intet var opnaaet derved, og Sagen vilde derved kun have faaet et Knæk. Jeg har derfor den Tro, at jeg ikke kan bruge dette Belsøb paa nogen Maade, der kunde gavne Sagen. Det er ivertimod min Tro, at jeg derved snarere vilde skade end gavne Sagen, og jeg har derfor megen Betænkelighed ved at modtage det Forslag, som her er blevet fremsat; thi vi have saa mange Gange set, at Penge ere anvendte i dette Diemed uden noget gunstigt Resultat, at jeg nødig vil gjøre et Skridt, som vil stille Sagen yderligere ugunstigt, hvilket vilde blive Tilfældet, naar vi foretog Noget, som vi ikke havde Held med at sætte i Værk. Med al Anerkjendelse af den Interesse for Sagen, som er viist, tror jeg, at man gaaer den mere ved ikke at give denne Bevilling.

Carstensen: Efter de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Indenrigsminister, kan man jo vel sige, at dette Forslags Skæbne forløds er afgjort, og da jeg tror, at det ikke vil være heldigt, at det under disse Forhold kommer under Afstemning, har jeg fra mine Medforslagsstillere sit-

kret mig Bemyndigelse til at tage det tilbage. Inden jeg tager det tilbage, vil jeg dog tillade mig at udtale det Saad paa egne og Medforslagsstilleres Vegne, at den høitærede Indenrigsminister vil skjænke denne Sag sin varme Opmærksomhed og søge, om muligt, ved først gunstige Leilighed at fremme den paa en bedre Maade, end det er lykkedes iaar. Dermed tager jeg Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det.

Sauerslev: Jeg optager det.

Formanden: Ønsker det ærede Medlem Ordet i den Anledning.

Sauerslev: Ja.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Sauerslev: Jeg optager Forslaget for ikke at blive afstaaen fra at fremkomme med en Udtalelse saavel til det høie Thing som særlig til den høitærede Indenrigsminister. Det var mig en Glæde, at ærede Medlemmer af dette Thing fremkom med et Undringsforslag som det; der nu nylig blev taget tilbage, men som jeg har tilladt mig at optage, da jeg derved faae en Mulighed for, at dette særlig vigtige Spørgsmaal ikke skulde rent bortfalde endog saa for dette Finantsaar. Jeg skal tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa Fiskeriforholdene nede i den Egn, hvorfra jeg er, nemlig Hjørring Amt, da det jo kunde tænkes muligt, at mange ærede Medlemmer ikke have saa klart Syn paa disse Forhold og ikke kunne faae en saa rigtig Dom, som naar de kjendte Forholdene tilstrækkeligt. Hjørring Amt danner, som bekendt, en Saløs, der er begrændset af to Have, Vesterhavet paa Vestfiden og Kattegattet paa Østfiden. Paa den nordøstlige Spids ligger der, som bekendt, en By, som hedder Skagen, med en Befolkning, som ifølge statistisk Labelværk bestaar af over 1,600 Indbyggere med over 350 Familier. Denne Befolkning er for den allerstørste Del Fiskere, men der gives naturligvis ogsaa Beboere, som ikke ere Fiskere; der er Embedsmænd, og der er Kjøbmænd; det er naturligt, at hvor der er saamange Menneſter, der maa der jo være Nogle til at administrere. Men den store Befolkning, som lever af Fiskeri, skulde man tro havde ladet sig belære af Tidens Erfaring og havde forbedret Maaden at fiske paa lige saavel som vore Nabolande. Det vil imidlertid ses, at Forholdene der endnu paa det Allernærreste ere de samme, som de vare for 50 Aar siden. Det forekommer mig, at der var rig Anledning for Staten til ogsaa at træde til der, for